

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУШКА

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за год. 14 лв.
За странство за год. 28 лв.
Дневъ брой 10 ст.

ОБЯВЛЕНИЕ

На...
Вар...
ма" — Бабадагъ.
връзка

Градската библиотека

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Излиза поведѣлникъ, сряда и петък

Кондоминиума повдига ромънскитѣ апетити. — Пс-добрѣ да се мълчи. — Вчера и утрѣ. — Прѣдседателя на камарата къмъ добруджанци. — Прѣгледъ на пресата. — Договора за миръ съ Ромъния. — Волята на добруджанци. — Отцепването на Естландия и Ливландия. — На бойнитѣ театри. — Изъ Ромъния, Бесарабия и чужбина. — Хроника.

Кондоминиума повдига ромънскитѣ апетити.

Почнахме вече да чуваме ромънски отъзиви въ чуждия печатъ по въпроса за кондоминиума въ северна Добруджа. Наконскакъ ромънския сътрудникъ въ „Нойе Цюрихер Цайтунгъ“ писа:

„Създаването на кондоминиума въ северна Добруджа дава поводъ на всички опитенъ политически наблюдателъ да мисли, че окончателното разрѣшение на този така важенъ за Ромъния въпросъ ще стане въ общата мирна конференция. Въ всеки случай, това отделяне на северна отъ южна Добруджа създава едно положение, което не изключва напълно възможността отъ възвръщане северна Добруджа на Ромъния още по-вече, че е по-лесно да се повърне тя, която, като отделна частъ не ще бъде жизнеспособна, на бившия ѝ владетелъ, отколкото да се дава на единъ или много стопанина.

Тоя нашъ ромънски събратъ дава изразъ на нашата боязнь отъ раздѣлянето на Добруджа въ Котрочени. Тамъ се узакони едно поможение, противъ което най-много се бори добруджанското население до сега. На намения съборъ въ Бабадагъ то, събрано отъ всички краища на единна Добруджа, заовидяетелствува своето единодушие и силностъ въ общата борба. Защото друго яче не може да се представи за него освободителната кауза. Тя беше обща за всички добруджанци, което нащо караше да замлъква личния егоизъмъ. Днесъ, южно-добруджанци напоро издигатъ съ масовитъ си протести своя гласъ на единение, защото тѣ виждатъ наново да се очертава, отъ джелезъ на родината имъ, опасността отъ 1913 година. За добруджанското население, Добруджа е единна и вовеко джелезие имъ носи бѣдаци изненади. Друго яче за тѣхъ не може да се сложи въпросъ.

А Букурешкия договоръ е единъ застрашаващъ прецедентъ, като тоя отъ 1878 година, който засиди впоследствие апетита на ромънитѣ и доведе до окупацията и на южна Добруджа. Днесъ вече чуваме отъзвукъ на тоя печаленъ прецедентъ, или, както го назоваватъ някои наши немски събратя, на тая „грешка“. И то толкова рано? Именно това е то симптоматичното. Тая искрица отъ надежда естествено трѣбваше да се появи, ний я прадугадохме тутакси следъ 7 май.

За насъ Букурешкия миръ не се много отличава отъ Берлинския договоръ. И тамъ и тукъ все сжщата фатална грешка. Почна се съ раздѣлянето на Добруджа и се свършва съ подчертаването основателността на завоевателнитѣ прастяжни ромънски претенции. А това ний най-малко очаквахме отъ четворния съюзъ, въ който България влиза, Божемъ, като „равноправенъ“ членъ. Другъ би билъ въпро-

са, ако това зло идеше отъ неприятелското намъ съглашение.

Въ Букурещъ се извърши едно опасно дѣло. Чрезъ джелезното, подчерта се отъ съюзната дипломатия, че Добруджа може да бъде владана не само отъ отечеството на добруджанцитѣ — България. И ний виждаме много намъсто ромънцитѣ, току що пизили кървита на бойнитѣ си рани, да точатъ своитѣ зѣби за ново повръщане северна Добруджа на Ромъния. А това е ново попадане въ оня цѣкъ, за стѣрянето на който българския народъ въ своитѣ кърви по родната ни земя. То на протѣ езикъ значи, да се възкреся гнилото на Балканитѣ. А тая гнилоа е опасна че само за северо и южно добруджанци, които застрашава и спокойното развитие на цѣла България въ бѣдѣше.

Това е голъмото зло, което на се стори въ Котрочени. Остава още малко време за хъкуването му — кондоминиума да умрѣ преди да се е родилъ. Така само ще се поизгуби гърбиката съ джелеза на единна Добруджа.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Излетинъ отъ Щаба на Дѣйствуващата армия за 3 нийи 1918 г.

Македонски фронтъ. Въ долината на горза Штумба и при Братидолъ разпръснахме съ огъвъ неприятелски шурмови отдѣления. Въ завол на Черна гратя неприятелски огъви нападения. На фронта южно отъ с. Хума до Вардара артилерийската стрѣла отъ двѣтѣ страни се засяли. Въ долината на Струма усѣтени за насъ патрулни схватки.

Съюзнически свѣдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Юго западно отъ Соасони успѣхи. Силни французски контра-атаки отъ двѣтѣ страни на р. Уркъ.

Италианския фронтъ. При Фосалта, по дългото течение на Пиаве, ние осуетихме единъ опитъ на англичанитѣ за прѣмънаване на рѣката. По много мѣста на фронта ние отбихме неприятелскитѣ разузнавателни отдѣления. На всякъдъ оживена неприятелска дѣйностъ.

Турския фронтъ. Париградъ. На Палестинския фронтъ, по морския брѣгъ, опитъ артилерийски огънь отъ двѣтѣ страни. Неприятелската кавалерия въ долината на р. Йорданъ биде атакувано усѣтено отъ нашитѣ авиатори. Една наша хидроплавна ескадра пусна много бомби върху сигналната станция и барракетъ въ островъ Мауро. Видоха забѣлявани отлични резултати.

Неприятелски съобщения

Парижъ. Всички опити за завладяване отъ страна на германцитѣ при Оаза и Левинъ и северно отъ Мумевъ-Су-Твазъ и Венгрос останяха напраздни. Между Левинъ и Лурскъ, германцитѣ направиха безнадеждни усилки, за да провинатъ въ гората на Видеръ-Котере, по патя отъ северъ и задържаха силния напоръ на германцитѣ, и не само сирѣха тѣхното напредване, но имъ причиниха и значителни загуби. Западно отъ Соасонъ германцитѣ бѣха сирѣви източно и южно отъ Пердоль, на общата линия Соасонъ-Мусю-Векати-Ливеръ. Си силнитѣ си контра-атаки ние си възврътахме февруеле, засто отъ германцитѣ. Между Лурокъ и Марпа полжението е неопределено. въ областта на Вилъ-Авъ-Тоулсуа, френско-английскитѣ части задържаха всичкитѣ си придоблиски северно отъ Манила.

Народното събрание и добруджанци.

СОФИЯ.

ПРЕДСЕДАТЕЛЮ НАР. СЪБРАНИЕ.

По случай склопане на мира съ Ромъния, Централниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ Ви моли да станете истински тълкувателъ на неговитѣ чувства на беззаветна прѣданостъ прѣдъ прѣдставителството на дѣлоушния български народъ. Макаръ и временно и изкуствено отдѣлени, северна-Добруджа отъ южната половина, добруджанци разчитатъ на непристаннитѣ усилки на народното прѣдствителството за възтѣржествуване тѣхнитѣ законни стремежи за едно единство съ общото българско отечеството. Горди, че сме се родили българи, ние искаме да останемъ до край вѣрни на заветитѣ на славнитѣ герои, които съ своя примѣръ на себестрадание ще ни кърпятъ и за напредъ въ нашата борба. Усилитѣ на българския народъ отъ старитѣ прѣдци на родното царство, съити съ тѣя на добруджанци отъ пѣдѣшма Добруджа, сж една мощна гаранция за единство съ общото отечеството. Северно-добруджанци, които връзъ коститѣ на славнитѣ си герои-освободители съкрушиха владическото на единъ коваренъ народъ, сж увѣрени въ пълната поддрѣпа на прѣдставителството на българския народъ за възтѣржествуване на тѣхнитѣ заветни копнежи за единство съ общото отечество — България.

Централенъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ:

Прѣдседателъ Д-ръ Ив. Огняновъ

Подпрѣдседатели (Н. Стоевъ
Ив. Стапчевъ

Главенъ Секретаръ Апт. Борлаковъ

Членове: Др. Пачовъ, Д. Ничовъ, Д. Нейковъ, Д-ръ Ив. Пенаковъ, Сл. Дръновски, Хр. Поповъ, Н. Котаровъ, Салимъ Хасанъ, Н. Демирджанъ, Ислямъ Арнеъ Сандъ, Хюсеинъ Сюлейманъ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ — БАБАДАГЪ.

Народното прѣдставителство е било винаги единодушно, досежно осъществяването народнитѣ вѣковни идеали. При всякой случай мощно и възторжено се е застъпвало за обединението на дѣла Добруджа къмъ общото отечество. Въ найблизката сесия на Народното Събрание ще бѣда тълкувателъ на законнитѣ стремежи на добруджанци и бѣдетѣ увѣрени, че народното прѣдставителство ще се застъпи мощно за отстраняване по-скоро временната и изкуствена раздѣла, наложена отъ събитията.

Прѣдседателъ: ВАЧОВЪ.

Наставяването на ромънитѣ добруджанци.

Ромънското правителство прави най-голямъ улеснения и раздава земя въ Делтата и Гесарабия на всички ромънски сѣмейства, които се изселватъ отъ Добруджа. Ежедневно само прѣзъ Тулчанския пунктъ изнаватъ съ стотици ромъни, които, прѣдъ видъ облагитѣ които намиратъ, напушатъ Добруджа.

Г. Тодоров

По-добър да се мълчи:

Кореспонденцията от София до „Deutsche Orient Korrespondenz“ не може да се нарече друго яче, освен една сибилост, която граничи със екзалтицията. Въз неа се казва, че „никадъ въ българските вѣстници не се намира слѣда отъ разочарованіе за това, че мирътъ въ Букурещъ не дава цѣла Добруджа на България. Добива се впечатление, че България е напълно доволна отъ успѣхитѣ си“.

Ако бѣше само това казано въ кореспонденцията, то пакъ щѣше да е твърдѣ малко осекърбително, защото щѣше да се каже, всѣки човекъ може да се възбужда въ впечатлителността си, ако би ималъ малка повѣра въ свѣтното си, или пъкъ, както би казалъ простодушния и мълчаливъ български селякъ: скити отъ Букурещъ не върва на гладния. Ние се задоволяваме за сега само да констатираме, че дума въ дума прѣдаденитѣ въ кореспонденцията впечатления и разсънения сѫ фалшиви и груба извама отъ една край до друга. Истината е, че въ България никой не е доволенъ отъ Букурещкия миръ по въпроса за Добруджа! Слѣдитѣ на разочарованіето се четатъ на всѣко унислено българско чело, а коренитѣ на сѣмъшното сѫ въ разбитото ни сърце. Защото другояче не може да бъде за насъ, слѣдъ като трѣбвало се съюза въ единъ неравенъ бой, прѣговарени отъ рѣшове, жертви човѣци и материални, въ името на една дума която всѣки знаеа отъ напредъ: обединение. Въ България никой не е доволенъ отъ изваки си „успѣхи“, за каквито блъгува кореспонденцията, дори и самия г. Радославовъ когото кореспондента принася голѣмъ успѣхъ, защото „успѣхътъ“ му се наложи. Мълчатъ въ унижение народъ и власти въ България и това мълчание е разговоръ по силѣтъ и отъ протеста, само да може човѣкъ да го разбере. В. „Добруджа“, изразителъ на добруджанци, търси всѣкъ денъ отъ протести срѣщу непозволнатата съдба която сѫ насилно противъ всѣко право, Букурещкия миръ му наложи. Дѣла е вървеніето, че въ България всѣки сѫ доволенъ отъ букурещкия кондоминиумъ. Вуквално ни единъ българинъ, безъ разлика на партийни убѣждения, най-поддръжане, че не можеть да нахрани като доволенъ.

Но не е всичко това въ тая пакотна, за всѣки българинъ, кореспонденция. Ние отминаваме насаха, въ който ясно до пипане е откритъ душата на писача за компенсацията на Турция. Той еднакво и намира за много голѣма „българска загуба“ отъ економическо и политическо значеніе каквото е „незбѣжното отстъпване на земи край Егейското море. Авторътъ се радва че „безъ компенсации България е спечелила участва въ свладѣніето на Северна Добруджа“. За насъ това съраждане и тия съвѣти не ни се слѣдватъ, защото само ние най-добър сѫ знаемъ сибѣтата и цѣната на земята. Не е ли секретната нисѣлъ на кореспонденцията да докаже, че и отъ българско гледище кондоминиумътъ е подходящо разумно разрѣшение за да може врѣмения и прѣходенъ „кондоминиумъ“ да получи по-голъма устой-

чивост и дори окончателност? Нашето категорично убѣждение е, че кореспонденцията има тая тенденция.

Кореспондента поддържа, че добруджанскитѣ въпросъ е вътрѣшенъ въпросъ между четиритѣ съюзници, вслѣдствие на което неговото разрѣшение може да стане и слѣдъ сключването на мира, когато балканския въпросъ се уреди и положението на Турция се стабилизира. Сегашното положение изобщо на балканскитѣ работи, и въ частности на Турция, сѫ нищо не прѣчатъ на едно добро желание да се ликвидира съ Добруджа още въ Букурещъ, както подобава на съюзници при купидата народности и исторически материали. Той обратенъ методъ, който сочи кореспондентътъ, мисли по-свѣро на антантофилски, защото разрѣшеніето на българскитѣ въпроси се поставя въ зависимостъ отъ общото уреждане на балканския въпросъ. Ние имаме съюзни договори, които сѫ установили разрѣшеніето на балканския въпросъ въз основа на едно начало. Какъвъ по-добър стабилизиращъ трѣбва да чакаме за Турция отъ настояща, когато тя безприщателно става господарка на черноморе, на флотата му, на кавказъ и Кримъ? Богатъ е била по-стабилна отъ сега когато нѣка свързната мечта, а нѣщо повече, дори участвува въ дѣлата на кожата и? Ако мнозинството въ Германия мисли съ ума на въпросния кореспондентъ, то нека ни бъде позволено право сърдечното да върваме тѣкмо противното на това което кореспондента твърди, че въ България всѣки сѫ увѣрени, както Германия не защита искрено българскитѣ интереси при послѣдното разглеждане на добруджанския въпросъ. Въ подобенъ случай не можеть да върваме въ некроната германска защита на каквитѣ интереси, защото знаемъ, че въпроса е въ рѣшитѣ на Германия и тя може още сега да го разрѣши, като спроведливъ съюзникъ, по честъ и достойнство.

Добруджанци и всѣки българинъ при подобно отлагане, не отговарять съ добър разрѣшеніето, както най-вече си прави смѣтката кореспондента. Нашето мълчание въ сѣмъш се тѣкува въ заключението е, че малко сме сторили по нашата страна. А всѣко е възможно. Тогата и на плѣщитѣ на добруджанци лежи тѣквъ върстѣ. Да бѣде въ всички будни на поста сѣмъш командата „при нощ“.

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„ENGLISH REVIEW“. Всѣки който хвърли погледъ върху географическата карта, ще си даде смѣтка за средството по-кривата. Линията Париж—Амстер е съзлана. Една частъ обврнати ни жолѣзопътни обрѣнения е засубена. Нейнитѣ важни линии сѫ заплашени. Нашитѣ загуби сѫ извѣрденно тежки, обаче най-важното е изгубането на стратегическата ницитава, която ний трѣбваше да пазимъ въ отбранителната война, която можахме да водимъ тая година. Лойдъ Джоржъ мисае отъ прѣди повече отъ една година, да нанесе knock out. Неговото желание се изпълни. Сега ний цѣваме никакво право да се опикаваме Ландоунтъ отъ полова на разума на правителството, нацията не даде никаквъ отговоръ. Всѣки оинтъ ам жаране иктѣ къмъ мира, бѣше най-строго парализиранъ. Сега вече трѣбва да отидемъ до край, за жалостъ при условие на неспособностъ, които Лойдъ Джоржъ безсѣмъшнито бѣше послѣденъ да ги прѣвѣди.

Регнелх

ВЧЕРА И УТРЪ

(Юнска приказка).

Дѣдо Иванъ отъ с. М. ми е старъ приятель. Той е човѣкъ имотанъ, напасорилъ го е Господъ и сѣ го лѣма челядъ. Въ градината му цѣлъ воненъ рай; проточили се ония ми ти кичоски орѣхи, какъ цѣлъ ху-сържи ескадронъ. Подъ тѣхъ дебела ойна и мена трѣпота цостеля. И възвоня Пиринъ би и завидѣлъ. Дѣдо Иванъ си има и калабалкъ живина; овци, кошки, говеда и едно магаренце. Човѣка си наредѣлъ добръ работата, като войски трудолюбивъ българинъ. Цѣла дузина рупитви кучета пазятъ мѣката му. Нани о пасорилъ гѣшодъ свѣта съ звѣрвове; единъ двукранъ, други четворокранъ. Ония ми ти „Дулю“, „Муржо“, „Мечо“, не даватъ чозѣтъ да припари край мѣката и звѣръ да наблѣжи кошарата му.

Горѣщъ юнски донъ. Войски се окраѣтъ на хладно и азъ се обрѣгнахъ въ градината на стария си приятель. Гледамъ да отмора омитѣ си. А ония ми ти тѣкъ моржи вътрѣшъ, подухва ла, подухва малко отъкъкъ Маман. Уносенъ въ размисловни задрѣмвамъ. На сѣмъ нѣкой ме обува. Скачамъ и не мога да се увѣрѣ на очитѣ си. Калабалкъ брадвари—солени, подъ командата на единъ воненъ, свѣкатъ орѣховитѣ дѣрвотѣ по рѣдъ. Тичамъ при дѣдо Иванъ, а той навелъ глава надолу, пѣшка ли пѣшка. Едвамъ процеди прѣзъ хабъ. „Нѣма животъ за насъ; ще ни оголятъ, като Адама“. Гледамъ мѣтъ двора „Дулю“, „Муржо“ и „Мечо“ се кѣчатъ въ кръвѣта си. Нищо недоумѣвамъ. Дѣдо Иванъ схвана бързо моята замяна и съ прѣзъ шосичи желитѣ обува на военни. „Оная кожа видишъ ли я, тя е отъ моето кучо“. „Шарю“, което данн ми убиха. Познавамъ я, хе, по оня бѣдѣтъ. Прѣди година бѣ се дѣвило съ единъ вѣлѣтъ, който бѣ го захванал до врата. Па какво куче бѣше! Ама утрѣбата го, съ тѣ за нищо“. Дѣдо Иванъ пакъ увисна глава. „Кѣдъ да отидемъ дѣ му мѣтнемъ едно-двѣ на кръмата, па да ти овлѣне малко“. Цимнахме по-кѣпѣмъ дѣдо Иванъ се поразведри. „Абе, ти и остави тѣхната Дѣтрѣбвало на царщината имъ орѣхови трупове и кѣде по селата. Свѣкатъ и товариѣтъ на треноветѣ. Ама, че он ги кѣталъ като очитѣ си, кѣтъ не те питатъ. Нани ме така, гѣкъ не можеть да рѣчимъ. Мрѣдѣтъ ам малко; глоба и затворъ. Ако ти отѣка, протестирай! Зѣбъ, какво е, не можеть обѣли. Сега хвърлиа ома и на кучетата. А нани он ужъ отъ нашата вѣра, знаешъ, че безъ тѣхъ не може. Тѣ сѫ очитѣ и рѣцѣтъ ни. Сега ще трѣбна да ѣдимъ крадѣти и въцѣтъ да пазятъ имота ни. До тѣмъ ще и дохарамъ. И воничко това знаешъ ли зашто? Нѣмѣдѣ се билъ явилъ бѣ съ. И азъ не знаѣмъ въ кое село, въ каквѣтъ, че бѣло много саката даметъ отъ тукъ. Та сега третитѣ воничи кучета изъ солѣта. И не ги зароватъ, ами ги мѣкнатъ нѣкѣдѣ съ зарѣци. Сега, по обувитѣ му разбирамъ, колко пѣти обволятъ кожѣтъ имъ. Бѣло имать кучетата, нѣ до мѣтъ сѫ въ село, послѣ болестѣта по чудо изѣзена. Ама, ми нади ти мѣтъ, като ученъ, такъвъ ли е закона въ царщината имъ, щомъ се яни оинтъ по колотѣ, да втрѣпватъ всичкитѣ си конѣ? И той не ми е стражи болестъ“. Разбрахъ пронитѣ на дѣдо Иванъ и само профѣдахъ прѣзъ зѣбѣ; дабо, може ли такава шурѣтя! Хората трѣоятъ, какъ може да се казватъ коѣ, а ти си обднѣлъ да ме питашъ за таква работѣ!

На слѣдния денъ посѣмамъ пѣта за др. Б. Щоцъ прѣвахихъ балкана, гледамъ дѣла промѣна. Слана воничара орѣхитѣ; тѣ кѣмнѣли кичести кѣломе надолу, като че искатъ да потѣнатъ въ земята. А кучешни лай, нѣкѣдѣ. Горѣщитѣ поста се зарѣли въ мѣни души. Край града барабана бѣше и обѣява „кондом-

Договора за мира между централния съюзъ и Ромѣния.

(6)

Глава IV въ 7 члена опредѣли възстановленіето на частнитѣ права.

Съ ратификацията на мирния договоръ прѣставатъ въ войка отъ договоритѣ страни войски особени, постановления, относително; упражненіето на частнитѣ права отъ страна на поданицѣта на другата страна, бѣли тѣ частни, бѣли юридически лица. (чл. XIII).

Чл. XIV прѣдѣжда за частноправнитѣ задѣжния: 1. че тѣ се възстановяватъ доколкото въ тая глава IV не се прѣдѣжда друго; 2. при това възстановяване, обаче, отааватъ въ сила законитѣ, дѣйствуващи за войчки мѣстна жатѣмъ въ войка отъ договоритѣ страни; и които поради мѣрдритѣ тѣ въ тая страна сѫ бѣли въпрѣчатотвуващи да мѣвршатъ нѣщо, се третиратъ мѣрвно съ лицата отъ собствоната страна, които оцѣло поради законни мѣрки въ тая страна бѣха бѣли въпрѣчатотвуващи. Сѣщо и лица, които поради войната сѫ бѣли въпрѣчатотвуващи да мѣвршатъ нѣщо; не оѣ дажимъ да изпнатъ проваходитѣ отъ това щѣтъ. 3. Пирани мѣкове, които поради войната подлежа на отѣганіе, не пуждно да бѣдатъ удовлетворени прѣди мѣтане на три

мѣсеца слѣдъ ратификацията на договора. Отъ надежамъ до три мѣсеца слѣдъ ратификацията, за тѣхъ се плаща 5% годовина лѣхва. Чекове и полицѣ трѣбва да се прѣдставятъ за мѣлѣчаніе мѣтъ да се прѣстѣтратъ въ теченіе на четвърти мѣсець отъ ратификацията на договора, или ако това поради военнитѣ обрѣтия е невѣможно, то въ единъ мѣсець слѣдъ отстраненіе на крѣпѣтитѣ, и най-късно въ единъ година отъ ратификацията на договора.

Чл. XV задѣжва войка договоритѣ страна воднага слѣдъ ратификацията да започне мѣлѣчаніето на оинѣтъ задѣжковѣ, особено на публични ои дългъ, къмъ лицата, принадлежащи на другата страна. Задѣжковѣта ставатъ мѣстокуемо прѣди ратификацията, трѣбва да се валидатъ въ срокъ отъ три мѣсеца слѣдъ ратификацията. Това не се отнаси и до кокове, придобити слѣдъ подписване на мирния договоръ.

Возстановяватъ се отъ чл. XVI войчки авторитѣ и промишленни (индустриални) облага, коѣсѣми и при влѣгѣни (бренѣли и пр.) и тѣмъ подобни, накрѣпени отъ военни законни. Принадлежитѣ на една отъ странитѣ имать право въ срокъ отъ една година слѣдъ ратификацията, да ирѣдприематъ въ другата страна пропуснитѣ поради войната мѣрки за обрѣсваніе или придобиване на нѣкои промишленна облага. Неупражненитѣ индустриални облага въ една отъ странитѣ, отъ лица принадлежащи на другата страна не могатъ да се считатъ за мѣтѣни прѣди мѣтането на четирѣ години слѣдъ ратификацията на договора.

Чл. XVII прѣдѣжда че сроковѣтъ за присроч-

ване правата на лицата принадлежащи на една страна, ако не сѫ мѣтѣки прѣ обявѣването на войната, мѣтѣтъ не по рано отъ една година слѣдъ ратификацията. Сѣщото важи и за сроковѣтъ на ирѣдѣжване на лѣвеснитѣ кѣнони, фонове, надѣли при тиражѣ или станали вече платимѣ цѣнини кѣнона.

Съгласно чл. XVIII, войчки охранявани, управлѣвани или надѣрвани имота на лица отъ една страна, наолаша се въ другата, трѣбва да се обрѣбодатъ веднага по сканѣнето на правитѣлитѣ. Придобитѣ добротѣвѣтно отъ трѣти лица права прѣзъ врѣмѣ на това управлѣние, сѫхраняване или нахѣрсе зачитатъ. Направенитѣ на законѣтъ мѣтъ управлѣнитѣ натоварѣни за тѣмъ дѣлѣ, мѣлѣчаніе, данѣти и сключеніитѣ по сѣщѣи рѣдъ частно правни распорѣдѣ, оставатъ въ сила и на дѣлтѣ страна. Тѣмъ управлѣніа сѫ дължни да даватъ смѣтка за оинѣтъ дѣланѣтъ, но тѣ не отговарятъ за никакви причинѣни отъ тѣмъ или по тѣмъ законѣтъ щѣтъ, които могатъ да се ирѣдѣлятъ съгласно постановленіето на чл. XX.

Чл. XIX прѣдѣжда чтоо то мѣкане, прѣдѣдено въ срокъ отъ една година отъ ратификацията, не бѣдатъ възврѣнатъ на обрѣсваніа, принадлежащи на другата страна, поземлена собствѣностъ, или право върху тавава, право на мѣни, ирѣдприитѣ или участвѣ въ тѣхъ, особено акции, които поради военнитѣ закони сѫ бѣли отчуждени или отнѣти по принудитѣленъ начинъ отъ собрѣтѣника. Придобитѣ отъ трѣти лица права се запазватъ.

двуума. Сега чакъ разбрахъ сланата на орхитъ и страха на кучетата. То било гласътъ на гласатая.
 На подблота дѣдо Иванъ ме навѣсти. »Е, какъ оживецътъ, питамъ го азъ. — »Кучетата изтрепаха, сега вълицитъ и прадитъ ги пазитъ. Отъ много пазене, взеха да измирисватъ. Дано ноще думитъ ни не измирисатъ; и на него станяхме камъла. — »Търпеше, търпение, дѣдо Иване, тъй казватъ големитъ хора. Търпението е спасението и величието на България.»

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция и радиотелеграфа).

Руското правителство иска отзоваването на френския посланикъ.

Наученъ. Руското правителство е поискало несполнето отзоваване на френския посланикъ Пуланъ, понеже неговитъ извѣстия отъ вѣрба на добритъ отношения мѣжду русия и франция.

Английски и французки печатъ за офанзивата на западъ.

Амстердамъ. Английскитъ военни кореспонденти описватъ отъ голѣма загриженостъ германското напредване и осноковатъ публиката съ скоропачното пристигане на американскитъ резерви, които цѣли да доведатъ единъ обратъ въ полза на съглашенieto. Сжко и парижката преса описва положението въ найчерни краски. Лионскитъ вѣстници съобщаватъ, че въ Париж примждатъ постоянно хиляди бѣжанци, които прѣдставяватъ жалка картина.

ВОЛЯТА

НА ДОБРУДЖАНСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

СОФИЯ.

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ

Мѣстния народенъ комитетъ въ с. Кърджиларъ, Мачинско, тържествено празнувайки днесъ 24-май празникътъ на нашата родна просвѣта, си спомня отъ огорчение за сторената спрямо добруджанското население неправда въ Букурещъ. Изразяваме прѣдъ Васъ, Ваше Величество, оное недоволство. Високо шротестираме орѣщу въкаквѣ кондоминиумъ и заявяваме, че ще употребимъ всички сили и орѣдства за държестото на нашето овещено право за самоопрѣдѣление, високо прокламирано въ нашия народенъ съборъ въ Бабадагъ.

Въ борбата за пълното обединение на родината ни до устието на Дунава къмъ майка България, ние ще разчитаме само на пълната поддрѣпа на доблестния български народъ.

Прѣдседателъ: Вас. Н. Георгиевъ.
 Секретаръ: Спасовъ.

Седонитъ на с. Зебилъ, бабадашка околия, истински българи, достойни и вѣрни наследници на завѣтитъ на нашитъ прѣдѣди, празнувайки народния празникъ на родната просвѣта, „Св. Св. Кирилъ и Методий“, съ мака гледаме на извършената спрямо насъ добруджанци неправда въ Букурещъ. За насъ, Ваше Величество, букурещкиятъ миренъ договоръ отрича правото ни за самоопрѣдѣление, което заявихме най-тържествено въ народния съборъ въ гр. Бабадагъ. Издагаме свой гласъ на недоволство противъ неправдата — създаването на искусствения кондоминиумъ. Боейки се отъ изнепада при ликвидацията, апелираме къмъ Ваше Величество за поддрѣпа къмъ дѣлото ни за пълното обединение на родина ни къмъ до устиета на Дунава, къмъ общото отечество — майка България и още веднажъ заявяваме, че кога да живѣемъ само щодъ Вашето мудро царуване.

Прѣдседателъ: Василъ Танасовъ.
 Секретаръ: Георги Тодоровъ.

Чествувайки паметта на българскитъ първоучители св. Кирилъ и Методий, Черневския, народенъ комитетъ поднася свой поклонъ на Ваше Величество, Върховния Вождъ на българския народъ и българската армия по пъти къмъ осмистелените завѣтитъ на нашитъ просвѣтители, и своята почтительна молба да изплекува мощта на патриотичния си народъ за прѣмахване неправдата, извършена надъ добруджанското население, прѣдъ включени въ букурещкия договоръ кондоминиумъ. Черненци жадуватъ момента, когато ще могатъ да поздравятъ Ваше Величество като свой царъ.

Прѣдседателъ: М. Стойчевъ.
 Секретаръ: Д. Николовъ.

МИНИСТЪРЪ ПРѢДСЕДАТЕЛЯ.

Всички ученици, граждани и гражданки на Бабадагъ днесъ тържествено празнуватъ народния празникъ на светитъ брати Кирилъ и Методий, омиловитъ на оубодата и свѣталината, и поздравяватъ Васъ, както и всички радители за обединението на българския народъ. Обаче, ибонитъ; по пѣватъ сега нашитъ дѣца и избякватъ на радостни чувства у правдувацитъ веднага се обръщатъ въ чѣръбъ прѣдъ мислѣта, че свободата на нашъ роденъ край отново е подложена на налитни и че горѣ-

щото ни желание да бждемъ присоединени безусловно къмъ България орѣща отъкъ отъ тамъ, отдѣто най-малко се очакваха. Надѣемъ се; обаче, че българското правителство и българската храбра Армия ще съумѣятъ да съкрушатъ тия рѣшки и жадуваното отъ насъ присоединяване къмъ България, да стане фактъ безспоренъ.

Прѣдседателъ на Черковно-училищното Настоятелство: Иванъ Ж. Ивановъ.

За втори пътъ, чувствувайки на свобода паметта на великитъ български учители Кирилъ и Методий, гражданитъ отъ Бабадагъ считатъ за свой дълъгъ да Ви подвесатъ своитъ поздравления по случай днешния празникъ. Радостта ни би била още по-голяма ако оубодата на Северна Добруджа не бѣше поставена въ сегашното неопрѣдѣлено положение. Гражданството иска най-настойтелно цѣлното присоединяване на нашия роденъ край къмъ Българското отечество. Въоо друго разрѣшение на добруджанския въпросъ е противъ волята на тия, които днесъ тукъ тържествуватъ на днешния празникъ и окръбатъ, че чужди аспирации искватъ да поставятъ добруджанца въ ново робство.

Прѣдседателъ на общинската тричленна комисия: Д. С. Вълчевъ.

Колко тържественъ и паметенъ би останалъ днешния денъ, денътъ когато, българския народъ събѣра мислѣтъ си и идеитъ си въ единъ фокусъ, ако отдѣ съключаватъ мирния договоръ въ Букурещъ не бѣ тигостното чувство отъ създадения кондоминиумъ за северна Добруджа. Уважаеми г-нѣ министре, българския народъ чака по-скоропачното обединение на родината ни до устието на Дунава въкъ основа тържествено проявеното самоопрѣдѣление на добруджанци въ бабадашкия народенъ съборъ.

Прѣдседателъ на Тутраканския М. Народенъ Комитетъ: Мавродиевъ.

Мирния договоръ въ Букурещъ е едно отрицание на тържествено прокламирания принципъ за самоопрѣдѣление на народитъ. Днесъ при празнуванетоъ всенародния празникъ на родната просвѣта, обединяющъ цѣлия български народъ, отъ огорчение гледаме на сторената неправда отъ букурещкия договоръ спрямо добруджанското население, което въ историческия народенъ съборъ отъ прѣдставителитъ на градоветъ и селата въ Бабадагъ, тържествено прокламира оубо право на самоопрѣдѣление и поиска присоединяванетоъ на цѣла Добруджа до устиета на Дунава къмъ майка България. Оставайки вѣрни на завѣтитъ на славно загиналитъ герои по плоднитъ добруджански полета, които съ муболично пролетата си окъна кръвъ изкупила нашата свобода, издагаме мощенъ гласъ на протестъ противъ изкуствено създадения кондоминиумъ. Искаме присоединяванетоъ на цѣла Добруджа до устието на Дунава къмъ майка България и въвеждането въ нея на родното българско управление.

Прѣдседателъ на Балчишкия М. Народенъ Комитетъ: А. Любкановъ.
 Секретаръ: П. Козаровъ.

Празнувайки всенародния празникъ на народната просвѣта, който кара всички българи да се чувствуватъ и мислятъ, като една душа, съ тъга и стѣнбѣния гледаме на сторената за северно-добруджанското население неправда въ Букурещъ. Съключения въ Букурещъ миръ е едно отрицание на тържествено прокламирания принципъ за самоопрѣдѣление въ народния добруджански съборъ въ Бабадагъ. Въ борбата, която сме готови съ всички орѣдства да водимъ до пълното обединение на родината ни до устието на Дунава къмъ общото ни отечество България, разчитаме на поддрѣпата ни на цѣлия български народъ.

Вѣрни на завѣтитъ на славно загиналитъ герои за нашата свобода во добруджанскитъ полета, високо протестираме противъ въкаквѣ искусствени и нмженъ кондоминиумъ. Искаме да дѣшиме само чрѣвъ дробоветъ на общото ни отечество — майка България. И само подъ българско управление.

За правдувацитъ 1500 жители на с. Каранасуеъ — кождепанко.

Мѣстенъ Народенъ Комитетъ,
 Прѣдседателъ: И. Петевъ.
 Секретаръ: Н. Панаботовъ.

ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЯ ДѢЙСТВ. АРМИЯ.

Тутраканския мѣстенъ народенъ комитетъ, празнувайки денътъ на просвѣтителитъ св. Кирилъ и Методий, вижда грѣбоветъ на падналитъ славни герои за оубодата на добруджанския край и съ тъга се пита, самопожертвовательността на българския войникъ и пролѣната кръвъ отъ кондоминиума за северна Добруджа да трѣбвашъ да бждатъ вънаградени? Надѣваме се, че подухенитъ ржѣи между северния и южния добруджанецъ въ Бабадашкия народенъ съборъ не ще се разединятъ и че пълното обединение на българския народъ до устието на Дунава ще бжде въ скоро време свършенъ фактъ.

Прѣдседателъ: М. вродиевъ.

Балчишкия народенъ комитетъ, празнувайки днесъ всенародния празникъ на родната просвѣта, който свързва всички българи и ги кара да се чувствуватъ и мислятъ като една душа, съ огорчение гледа на сторената чрѣвъ Букурещкия миренъ договоръ

Сирѣбна вѣсть.

Съ съкрушено сърдце съобщаваме на роднини и приятели, че многообичния ни и неперѣжливъ съпрутъ, баща, дѣдо, зетъ и бабжанецъ

КИРЧО ЦЕТРОВЪ

(60 годишенъ)

Днесъ въ 1 часа слѣдъ обѣдъ скоропачно се почина въ гр. София въ болницата „Червенъ Кръсть-дѣто бе на дѣчение.

Отвлеченъ на 14 Августъ 1916 г. по най подѣлъ начинъ отъ ромбиската властъ и закаранъ въ въгрешносѣта на Молдова въ лагера Коцунва. Дорожески окръгъ, гдѣто заедно съ хиляди свои сънародници прѣкара въ най голѣмо лишение и мъчение изгнаничеството си, което стана причина за ненавременноста му смъртъ.

Оплакваме неутешимо твоитъ страдалчески край, скѣпий ни съпруже, баща, дѣдо, зетъ, бабжанецъ и заедно съ нашата дълбока скрѣбъ за неперѣжливата ни загуба, ний и нашитъ поколения ще тѣ имамо за примеръ за най висока добродетель и родолюбие.

Тленнитъ му останки ще се принесѣтъ въ Добричъ на 28 того 7 часа сл. обѣдъ съ трѣна, а погребението ще се извърши слѣдующия денъ 4 ч сл. обѣдъ.

Опекото ще се извърши въ църквата „Св. Троица“, гр. Добричъ, 27/V 1918 г.

Опечалени: Съпруга: Ана, дѣщери: Елена, Невтика; синове: Коста, Петръ и Атанасъ; зетъ: Ат. Камбуровъ.

Свѣтъства: Пачевъ: Тодора Попова, Хр. Паскалеви, Н. Кефсизови, Т. Тоневъ, Петръ и Вичо Митевъ, А. Андрееви, и П. Смокови и др. на гр. София 1-2.

неправда орѣмо Добруджанското население, което въ Бабадагъ въ всорическия всенароденъ съборъ на прѣдставителитъ на селата и градоветъ отъ Добруджа, тържествено прокламира оубо право за самоопрѣдѣление и своята готовность да се пожериува за достигане на народния идеалъ — обединението на българския народъ до устието на Дунава къмъ общото ни отечество България. Разчитайки въ тежката борба на цѣлвата поддрѣпа на цѣлия български народъ, ние, вѣрни синове на завѣтитъ на славно загиналитъ герои, които съ скѣпата си кръвъ обильно оросиха плоднитъ родни поля и съ това изкупила нашата свобода, като издагаме мощенъ гласъ на протестъ противъ изкуствено създадения кондоминиумъ за северна Добруджа, най настоятелно искаме присоединяванетоъ на цѣла Добруджа къмъ майка България и въвеждането въ нея родно българско управление.

Прѣдседателъ: А. Любкановъ.
 Секретаръ: В. Козаровъ.

Еван-Белгийския народенъ комитетъ, като празнува празника на нашитъ просвѣтители, които съ своита просвѣтителность свързаха за винаси българския народъ въ едно, съ горѣсть на душната си спомня сторената спрямо Добруджанското население неправда въ Букурещъ, гдѣто ни се огне — правото за самоопрѣдѣление, тѣя тържествено прокламирамо въ паметния народенъ съборъ въ Бабадагъ, Облечата на поддрѣпата на цѣлия български народъ въ борбата за пълното обединяване на родината ни до устието на Дунава къмъ нашето общо отечество България, вѣрни на завѣтитъ на нашитъ славни герои, които съ кръвта си по добруджанскитъ родни полета озарила нашата свобода, най високо протестираме противъ несправедливо и жестоко само спрямо Добруджа кондоминиумъ. Искаме веднага обединението на цѣла Добруджа къмъ майка България.

Прѣдседателъ: К. Г. Назаровъ.
 Секретаръ: Д. Миачевъ.

Мѣстния народенъ комитетъ въ с. Юргучеръ, като празнува всенародния празникъ на родната просвѣта който свързва българитъ отъ всички краища и ги кара да чувствуватъ и мислятъ като единъ човекъ, съ болка на сърдцето гледа приложената въ Букурещъ неправда спрямо добруджанското население. Съключения Букурещкия договоръ днесъ се едно отрицание на правото ни за самоопрѣдѣление, тѣя тържествено прокламирамо въ несабравания Народенъ Съборъ въ гр. Бабадагъ. Разчитайки на поддрѣпата на цѣлия български народъ въ борбата за пълното обединяване на родината ни до устието на Дунава къмъ нашето общо отечество България, вѣрни на завѣтитъ на героитъ славни, които съ кръвта си по плоднитъ родни поля озарила нашата свобода, ний издагаме мощенъ протестъ противъ въкаквѣ искусствени кондоминиумъ. Искаме цѣла Добруджа да липа вѣ веднага чрѣвъ дробоветъ на майка България и само подъ родното ѳ управление.

Прѣдседателъ: Козм. К. Димитровъ.
 Секретаръ: Кирилъ Димитровъ.

Господинъ Генералъ, командуванията отъ Васъ българска армия съ побивалъ въ мотрилитъ устрѣмъ прогони нашия тираничъ в откъса вѣрнитъ на нашето робство. На такъвъ подвигъ си оспособи само просвѣтенитъ наши брати, що черпиха свѣтъликъ отъ ирив-

тъ наши провѣстители, паметта на които чувствуваме днесъ. Ослабнаха нашите надѣжди на негово Величество, на Васъ и на въоръжения български народъ, ние високо протестираме противъ прогласени въ Букурещъ кондоманиумъ. Искаме закупили съ кръвта на хиляди наши братя, като до устнето на Дунава демеделпо да се присъединим къмъ общото наше отечество България.

Прѣседателъ на народни комитетъ въ с. Фиркацей, Тулчанско Г. П. Митановъ
Секретарь: А. Чобановъ

Отдѣлването на Естландия и Ливландия.

Въ потата на Иосе отъ 26 май до сепъ Кюлмапъ се изтъква: 1. че нѣкои отъ самите делегати естландци признаватъ, че тѣ не могатъ отъ името на народитъ си да приказватъ, защото отъ никого не сѣ избрали, а повечето сѣ посочени отъ властитѣ; 2. че на станалото сѣбрание въ Естландия на 12 априль 1918 г. отъ 21 земски прѣдсѣвители, 18 души официално сѣ декларирали, че не сѣ опълномощени въ името на Естландския народъ да приказватъ, особено за отдѣлването на тѣхната страна отъ Русия и 3. че на многе мѣста въ Естландия и Ливландия населението се изказва противъ едно принудително отдѣлване отъ Русия.

Иосе протестира отъ името на московското правителство срѣщу акцията на самозваната делегация и отрича поддръжаното отъ нея „самоопредѣленіе“ на Естландия и Ливландия.

„Berl. Localanzeiger“ въ една чисто адвокатска аргументация, поддръжа правотата на делегацията, основавайки се на прокламацията на руския сѣвѣтъ отъ 3 ноември 1917 год. за самоопредѣленіето на народитѣ въ Русия, които иматъ право, ако поискатъ, да се обособятъ въ самостоятелна държава. Тоя възгледъ на консервативния листъ е погрешенъ. Достатъчно е да се напомнимъ простия аргументъ, че въпросната прокламация е често вътрѣшна работа на Русия, а пачина по който се нагажда отдѣлването на Естландия и Ливландия е прѣди всичко противенъ на Брестлитовския миренъ договоръ, който е изоставилъ върховното право надъ Естландия и Ливландия на Русия. Германската политика ще се изложи зѣвъ прѣдъ целия сѣвѣтъ, ако си служи съ такива адвокатски забикалки. Лудостъ е да се мисли, че революционна Русия ще отстъпи на германското правителство и на 5-тъ процента балтийски вѣмци да разполагатъ въ

Естландия и Ливландия. Планътъ, който днесъ се пропагандира, който на първо мѣсто ще наруши сключенния миренъ договоръ, нѣе го характеризираме като една грѣшка срѣщу вѣрността въ международно отношение. Германския народъ въ името на своята честъ, трѣбва да отхвърли тоя планъ. (Wormsitz“).

ИЗЪ РОМЪНІЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурещъ. Групата Стере, Пладореску, независими кандидати за депутати излизатъ прѣдъ избирателитѣ съ сѣдната програма: всеобщо прѣко и задължително гласоподаване съ прѣдставителство и на малцинствата, децентрализация и автономно общинско самоуправление, гарантиране правото за легална защита на гражданитѣ, разрѣшеніето на еврейския въпросъ, покровителстване на труда, разширеніе на образованието, аграрна реформа чрезъ насилствена експроприация.

Консерваторитѣ маргиломанисти не сѣ противопоставили свои кандидати на горната група, които за сега работи въ разбирателство съ Маргиломана. Тѣхната програма, особено относително аграрнитѣ реформи, се различава, по своята демократичностъ, отъ тая на Маргиломана.

Изборитѣ вървятъ тихо и мурно. За първия колежъ на сената сѣ гласували около 40% отъ внасанитѣ въ списъцитѣ гласоподаватели. Избрани са само консерватори маргиломанисти.

Споредъ еренскитѣ вѣстници, бившиятъ началникъ на ромъската главна квартира генералъ Илеску си е подалъ оставката прѣдъ ромъския воененъ министъръ.

Съ министерско рѣшение прѣставатъ да функциониратъ отъ 31/V военнитѣ учрѣждения, чието разтуряне бѣ прѣвидено въ мирния договоръ.

Въ министерството на вътрѣшнитѣ работи въ Янгъ е образубано особено отдѣление, което, прясма заветления за завръщане въ окупирана Ромъния.

Яшкия вѣстникъ „Трибуна“ съобщава че въ Пашкани вѣмало хлѣбъ отъ 6 дни, а въ другитѣ градове, хлѣбътъ билъ извѣрдно лошъ. Изгледитѣ за жетва тукъ не сѣ добри. Есеннитѣ посѣви сѣ почти компрометирани; тѣ сѣ много слаби и тѣхната реколта ще бѣде слаба. Ако на вѣрме не паднатъ дъждове, каквито тукъ почти не сѣ валили, ще стане сѣцото и сѣ пролѣтнитѣ посѣви.

ИЗЪ БЕСАРАБІЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ)

Букурещъ. Кишиневскитѣ полуофициозъ на бесарабското мѣстисо управление на сѣвѣта съобщава: прѣфектитѣ на окръга Хожипъ, господинъ Коцдакъ, помощникътъ му и прѣсѣдателътъ на сѣбранието на мировитѣ сѣдин Оатъ, които прѣзъ пощата сѣ пътували съ сайтопъ за Кишиневъ, сѣ било нападатъ близо до града Едмисцъ отъ въоръжена банда. Въ развълтата се борба, билъ раненъ въ ребрата съ вистрелъ отъ револверъ прѣфекта Коцдакъ.

Хроника

Царя имъ тучици. На поздравителната телеграма за Тулчанския окр. управителъ до Негово Величество по случай тезоимевния му день, Царя е отговорилъ съ телеграма:

Трогнатъ отъ почетнитѣ и здрависвия и молитвувания, които Ми отпращахте по случай именния денъ, благодаря сърдечно. Вамъ и на населението отъ тулчанския окръгъ.

Царьтъ.

Царьтъ и бабадагченя. Н. В. Царя телеграфически е поблагодарилъ на мѣстния народенъ комитетъ въ Бабадагъ за поднесенитѣ Му поздравления по случай именния денъ.

Праздника на Ботева. На 1 того сѣ замналя отъ София за Враца 400 студентки и студенти, за да участвуватъ въ ежегодното традиционно поклонение на лобното мѣсто на българския поетъ — революционеръ Христо Ботѣвъ — мѣстността Волтъ.

Митницитѣ въ Добруджа. Новата митническа граница на България въ Добруджа и откриването на новитѣ митници е оставено за слѣдъ ратификацията на мирния договоръ между България и Ромъния и слѣдъ разрѣшеніе въпроса за зовата, която остава подъ съвмѣстното управление на четирѣтѣ съюзни държави.

Валежътъ въ Добруджа. Тия дни почти изъ цѣла Добруджа сѣ паднали нашителни дъждове.

Рибенъ магазинъ. Въ с. Саржкий за военнитѣ лица е откритъ магазинъ за купуване на риба. Продажбата ще става по нормирани цѣни.

МАРТИРОЛОГЪ

НА ИЗВИТИТЪ И ЗАГИНАЛИТЪ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛЪЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

14.

№ по редъ	Име и прѣзиме на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околина	Възраст	Самѣно по-кожене	Колко деца има	Занятие	На коя дата прѣзъ 1916 г. е билъ отвлѣченъ	Гдѣ е загиналъ
446	Кажень Вилковъ	с. Полина	Омистренска	55	Жененъ	3	земледѣлецъ	20/VIII	гр. Савени
447	Тодоръ Нетевиловъ	"	"	76	"	3	търговецъ	"	с. Петрикавъ
448	Петръ Г. Иликовъ	"	"	92	"	6	земледѣл.	"	гр. Савени
449	Маринъ Удревъ	"	"	58	"	5	"	"	т. Петрикавъ
450	Иванъ Ив. Соколовъ	"	"	67	"	4	"	"	с. Сърли
451	Ворисъ "	"	"	48	"	6	"	"	"
452	Илия Ив. Мутафовъ	"	"	34	"	4	"	"	с. Петрикавъ
453	Весилъ Жапумевъ	"	"	85	вдолоецъ	6	"	"	с. Куцумка
454	Ево М. Саровъ	"	"	28	жененъ	1	"	"	гара Дъжмени
455	Христо Ив. Гуневъ	"	"	28	"	1	"	"	"
456	Гави Г. Узуновъ	"	"	20	"	"	"	"	Якобени
457	Нейвуца Т. Нейкуцовъ	"	"	20	"	"	"	"	"
458	Георги Т. Баланджиевъ	"	"	23	"	"	"	"	гр. Радоуцъ
459	Валивъ Мичковъ	"	"	62	жененъ	"	"	"	с. Буцумка
460	Маринъ Кулевъ	"	"	55	"	3	"	"	с. Петрикавъ
461	Георги Ангеловъ	"	"	50	"	8	"	"	с. Морцуцъ
462	Петко Г. Кираковъ	"	"	35	"	3	"	"	"
463	Никола С. К. Геновъ	"	"	58	"	2	"	"	"
464	Тодоръ Богдановъ	"	"	64	"	7	"	"	гр. Радоуцъ
465	Петръ Ил. Бръзовъ	"	"	86	"	3	"	"	с. Морцуцъ
466	Димитръ В. Гидомовъ	"	"	30	"	2	"	"	"
467	Георги Т. Комелевъ	"	"	24	"	2	"	"	гр. Тутраканъ
468	Ниделъ Е. Вразовъ	"	"	46	"	3	"	"	"
469	Костединъ Ил. Вразовъ	"	"	33	"	2	"	"	"
470	Стоянъ М. Куловъ	"	"	21	"	"	"	"	"
471	Маринъ С. Паназовъ	"	"	27	"	1	"	"	"
472	Иванъ К. Андреевъ	"	"	36	"	4	"	"	"
473	Тодоръ Г. Апостоловъ	"	"	19	"	"	"	"	"
474	Никола В. Паназовъ	"	"	32	жененъ	1	"	"	"
475	Иванъ В. Вагладжиевъ	"	"	37	жененъ	4	"	"	"
476	Георги С. Кондрелиевъ	"	"	57	жененъ	3	"	"	Ридичена

(слѣдва).